

poważne naruszenie obowiązku opłacania składek ubezpieczeniowych, które zostało ostatecznie wykazane, jeżeli naruszenie dotyczy kwoty przewyższającej 100,00 EUR i zarazem wyższej niż 5 % różnicy pomiędzy kwotami należnymi a kwotami zapłaconymi w odniesieniu do każdego okresu wypłaty wynagrodzeń lub płatności składek, w wyniku czego instytucja zamawiająca ma obowiązek wykluczenia z przetargu uczestnika, który dopuścił się takiego naruszenia, bez oceny innych aspektów obiektywnie świadczących o wiarygodności uczestnika przetargu jako strony umowy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 30 lipca 2012 r. — Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation przeciwko Commissioners of Inland Revenue i Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-362/12)

(2012/C 311/05)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation

Strona pozwana: Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeżeli na podstawie przepisów prawa państwa członkowskiego podatnik może dokonać wyboru pomiędzy dwiema alternatywnymi podstawami powództwa w celu zażądania zwrotu podatku pobranego z naruszeniem art. 49 i art. 63 TFUE, a jedna z tych podstaw powództwa korzysta z dłuższego terminu przedawnienia, to czy jest zgodne z zasadami: skuteczności, pewności prawa oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań, aby to państwo członkowskie wprowadzało przepisy skracające tenże dłuższy termin przedawnienia bez uprzedzenia i działające z mocą wsteczną do dnia podania postulowanych nowych przepisów do publicznej wiadomości?
- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie okoliczność, że w chwili, gdy podatnik zgłosił roszczenie oparte na podstawie powództwa z dłuższym terminem przedawnienia, a dostępność teje podstawy powództwa

wynikającej z prawa krajowego została uznana (i) niedawno (ii) przez sąd niższej instancji i ostatecznie potwierdzona przez sąd najwyższej instancji dopiero w późniejszym terminie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez The Equality Tribunal (Irlandia) w dniu 30 lipca 2012 r. — Z przeciwko Government Department and the Board of Management of a Community School

(Sprawa C-363/12)

(2012/C 311/06)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

The Equality Tribunal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Z

Strona pozwana: Government Department and the Board of Management of a Community School

Pytania prejudycjalne

- 1) Biorąc pod uwagę następujące postanowienia prawa pierwotnego Unii Europejskiej:
 - (i) art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
 - (ii) art. 8 i 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub
 - (iii) art. 21, 23, 33 i 34 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
 czy dyrektywę 2006/54/WE⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 4 i 14, należy interpretować w ten sposób, że odmowa udzielenia urlopu równoważnego z urlopem macierzyńskim lub urlopem z tytułu adopcji kobiecie, której dziecko genetyczne urodziło się w drodze umowy o macierzyństwo zastępcze i która opiekuje się tym dzieckiem od chwili urodzenia, stanowi dyskryminację ze względu na płeć?
- 2) W razie odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, czy dyrektywa 2006/54/WE jest zgodna z wymienionymi postanowieniami prawa pierwotnego Unii Europejskiej?
- 3) Biorąc pod uwagę następujące postanowienia prawa pierwotnego Unii Europejskiej:
 - (i) art. 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub
 - (ii) art. 21, 26 i 34 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

czy dyrektywę 2000/78/WE⁽²⁾, a w szczególności jej art. 3 ust. 1 i art. 5, należy interpretować w ten sposób, że odmowa udzielenia urlopu równoważnego z urlopem macierzyńskim lub urlopem z tytułu adopcji kobiecie, której niepełnosprawność nie pozwala urodzić dziecka, a której dziecko genetyczne urodziło się w drodze umowy o macierzyństwo zastępcze i która opiekuje się tym dzieckiem od chwili urodzenia, stanowi dyskryminację ze względu na niepełnosprawność?

- 4) W razie odpowiedzi przeczącej na trzecie pytanie, czy dyrektywa 2000/78/WE jest zgodna z wymienionymi postanowieniami prawa pierwotnego Unii Europejskiej?
- 5) Czy Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych znajduje zastosowanie do wykładni lub badania ważności dyrektywy 2000/78/WE?
- 6) W razie odpowiedzi twierdzącej na piąte pytanie, czy dyrektywa 2000/78/WE, a w szczególności jej art. 3 i 5, jest zgodna z art. 5, 6, art. 27 ust. 1 lit. b) i art. 28 ust. 2 lit. b) Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja preredagowana) (Dz.U. L 204, s. 23).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad (Bułgaria) w dniu 6 sierpnia 2012 r. — Valimar OOD przeciwko Nachalnik na Mitnitsa Varna

(Sprawa C-374/12)

(2012/C 311/07)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Valimar OOD

Strona pozwana: Nachalnik na Mitnitsa Varna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 9 i 10 zdanie pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 384/1996⁽¹⁾ z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów

niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej [obecnie rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009⁽²⁾] w związku z art. 2 ust. 8 i 9 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że pod warunkiem iż nie udokumentowano zmiany okoliczności w rozumieniu art. 11 ust. 9, przepisy te mają pierwszeństwo przed wszelkimi dorozumianymi uprawnieniami instytucji z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu ceny eksportowej, włącznie — jak w przypadku rozporządzenia Rady (WE) nr 1279/2007⁽³⁾ — z dorozumianym uprawnieniem instytucji do oceny prawdziwości cen eksportowych Severstal-Metiz na przyszłość poprzez dokonanie porównania z cenami minimalnymi zgodnie ze zobowiązaniem cenowym oraz z cenami sprzedaży w państwach trzecich? Czy dla odpowiedzi na to pytanie ma wpływ okoliczność, gdy — jak w przypadku Severstal-Metiz i rozporządzenia Rady (WE) nr 1279/2007 — instytucje przy wykonywaniu swoich uprawnień w związku z oceną trwałości zmiany okoliczności z punktu widzenia wystąpienia dumpingu postanawiają zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego o zmianie środka antydumpingowego (obniżenie stawki celnej)?

- 2) Czy z odpowiedzi na pytanie pierwsze wynika, że w okolicznościach opisanych w części rozporządzenia Rady (WE) nr 1279/2007 dotyczącej ustalenia ceny eksportowej Severstal-Metiz oraz w świetle tego, że w tym rozporządzeniu nie udokumentowano wyraźnie zmiany w rozumieniu art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, która uzasadniałaby zastosowanie nowej metodologii, Komisja zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego powinna była zastosować w celu ustalenia ceny eksportowej tę metodologię, którą zastosowano w ramach pierwotnego badania?

- 3) Przy uwzględnieniu odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie: Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 1279/2007 w części dotyczącej określenia i nałożenia indywidualnych środków antydumpingowych w związku z importem lin i kabli ze stali wyprodukowanych przez Severstal-Metiz zostało uchwalone z naruszeniem art. 11 ust. 9 i 10 w związku z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego wzgl. na nieważnej podstawie prawnej i jako takie należy uznać za nieważne?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1279/2007 z dnia 30 października 2007 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych lin i kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Federacji Rosyjskiej oraz uchylające środki antydumpingowe na przywóz niektórych lin i kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Tajlandii i Turcji (Dz.U. L 285, s. 1).